

rols, interior esquerra. Poc després de centrar vé el quart gol foraster. I desseguida el quint. El jòc s'endureix molt. L'Esteve fa de davanter centre. L'Artola interior. En Picañol defensa. En Pujol mig-centre. Desseguida vé el gol que fa sis. Pocs moments després el que fa set. El jòc de dur passa a brut. Els forasters fan grans esforços per fer més gols. Però ara el porter, ara els defenses els ho enreden tot. I el senyor Ridaura que fà d'àrbitr durant tota la segona part senyala l'acabament del partit.

Dels locals s'han distingit en Rovira, l'Artola, en Figuerola i en Pujol tots per un igual. L'Esteve en un dia normal hauria pogut fer més de lo que feu. Però degut a l'important lesió que sofrí, pot dispensar-se-li la seva una mica grisa actuació. Qui també ens agradà a la segona part fou en Picañol. Després del descans que jugà a son lloc jugà bastant bé. A la primera part jogant de davanter no va arribar a convèncer. En Pujol fou víctima d'unes quantes il·legals jogades dels forasters, que es convertiren en series caigudes per ell.

Els àrbitrs deixaren passar moltes faltes, principalment orsais que no en marcaren cap. Els golstercer i quint tots dos eren orsai.

* * *

El diumenge, dia 29, a dos quarts de 4 de la tarda, rebem una notícia.

El reserva del «Marià Ausà» que tenia de jugar un partit contra nosaltres no pot venir. Diu que al sortir de Vich, l'auto ha tingut pana. A Torelló el primer del «Marià» i el «Vich F. C.» jogant un gran partit. Tota la gent és a Torelló. Els reservistes tornen a Vich per veure si troven un auto per venir.

Degut al partit de Torelló tots els autos són allà. Per lo tant, ens quedem sense partit. Desseguida s'acorda celebrar-ne un entre l'equip local i altre constituït per la colonia.

Van guanyar els nostres per 8 gols a 0.

Cal remarcar per això que amb els del poble jogaven els germans Pujol, que foren els autors dels gols.

* * *

I ara, a esperar el partit gros o sigui el primer complet del «Marià Ausà» que'ns visitarà diumenge vinent.

KADA

El recort de nostra terra

El lloc natal de la criatura humana sempre hem vist, ho hem sentit dir, deixa un amor predilecte en aquelles terres i n'és quan se troba la persona aquella en les llibertats privades de la vida, no sols això, sinò que amb moltes d'altres coses que tenen una significació desconeguda i menyspreuada per els compatriotes de la seva terra. Es quant veu que's trova sens l'amparo del seu niu, a ont va naixer i amb el fruit del seu país i fet home. Es quant se troba a la edat hermosa que n'és obligat a deixar-la per culpa d'una mà traidora que l'amenença d'un modo incomparable, i te de sacrificar-se la vida exposant-la a mils perills que se'l presenten durant la seva ausencia, i tot ho fa amb la fé o l'esperança de que vindrà un dia en que podrà recobrar la ditxa de poguer-se entornar a la seva terra anyorada. Mes gran és encara, quan en la separació succeeix el fet, en que sentint-se després de la seva vida arriba un dia gloriós que li porta un pom de formosa LLIROIA, amb el que s'entera que'ls seus amics d'infantesa, aguantant amb més fermesa que mai el crit patri de la seva terra, enlairant-la a la més alta dignitat honrada, formant Clubs Deportius i Societats ben agermanades. Es quan més gran és l'emoció que sofreix envers sa pàtria adorada, mentres que ell no aieixa de lluitar amb més fe que mai, en la closa de gent selvaige, i prega de cor que pugui sortir d'aquesta

terra africana on ha vist ja que sos companys, algun d'ells ha trovat la mort, privant-li de poguer tornar a son niu enyorat, i veu clarament que a ell no n'hi pot faltar gaire, no sols per les bales del enemic sinò per els molts elements de vida que al trovar-se en aquest punt tan crític, no deuria de faltar rès al trist soldat que dóna sa vida per la pàtria, i no com ara, tenint de conformar-se patint la major part del temps de set i gana, i passant, sens auxili degut, les mil calamitats de la campanya. Per aquests motius és quan se li encén l'ànima, i és quan vos demana que, feu tot quan pogueu per defensar les nostres llibertats de pàtria catalana.

UN FILL DEL POBLE

Mohiment de forasters

Podem donar conte de les següents arribades:

D.ª Maria Coll i Finet; don John R. Altman (New York); don Vicens Rull Casas; don Joan Vilalta Oromí (Reus); don Jaume Bernad Muns; don Sever Via Batlle (Reus); don Pauli Alcàntara i fills; don Pere Bas; don Eduard Bosch Piñol; donya Engracia Barrera de Bosch i nevoda Carme (Preixens); don Ramon Gardeny; don Antoni Ollé Escarré i família; don Josep Bau i Torres; don Carles Papirer i família; don Ramon Foix i Riera; don Fermí Torrent i família i senyor Almeda (Girona); don Manel Martín i senyora (Hostalric); don Jordi Rais; don Angel Grau i senyora, don Ramon Ferrer; don Onesino J. Tauler (Montras); don Martí Costa (República Ecuador); donya Teresa de Marca i fill; don Esteve Fortuny i família, don Andreu Gafundo i família i don Joan Valls i família (Buenos Aires); don Vicens Perez; don Enric Frigola (Palafrugell); don Joan Brau; don Baltasar Arderiu i família i don Ramon Molins i senyora (Sabadell); don Josep Vilaseca, don Josep Matus i família; don Anton